

РЕШЕНИЕ

№ 8954

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **12972** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ против Решение № 5046/18. 11. 2024 г., постановено по НАХД № 12472/2024 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 94 състав. С посочения съдебен акт е отменен електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на Н. П. Д. е наложена глоба в размер на 1800 /хиляда и осемстотин/ лева за нарушение на чл. 139, ал. 7 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата се сочат подробни аргументи за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, като се потвърди електронният фиш.

В съдебното заседание касаторът се представява от юрк. Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Н. П. Д. в писмен отговор оспорва касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за

установено следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

Дружеството "ТРАНСПРЕС ГРИЙН" ЕООД е вписан ползвател на ППС - влекач с рег. [рег.номер на МПС], марка и модел „ДАФ ХФ 480 ФТ“, с техническа допустима максимална маса 19 500 кг, брой оси 2, екологична категория Евро 6D, за чиято категория /същото е с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона/ е била дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Дружеството "ТРАНСПРЕС ГРИЙН" ЕООД е избрало да заплаща пътни такси, като декларира данни за движението на пътното превозно средство чрез бордово устройство, като за целта е сключило и договор за електронно събиране на пътни такси с "Интелигентни трафик системи" АД. При този вид таксуване бордовото устройство изпраща данни на база GPS - координати от движението на товарния автомобил. Таксата, дължимата за тол-сегмент № [ЕГН] от път А6 /автомагистрала „Европа“/ км 60+705, посока Нарастващ километър, през който на 02.08.2023 г., в 10:54 часа е преминало процесното ППС в състав с ремарке, не е била изчислена и заплатена. Посочено обстоятелство е установено и от приетата като писмено доказателство таблица с данни за движението на пътното превозно средство, от която се установява, че за времето от 04:56:41 часа до 11:12:21 часа на 02.08.2023 г. бордовото устройство, асоциирано с ППС с рег. [рег.номер на МПС], не предавало данни и информация за преминаването на процесното ППС през тол сегментите от платената пътна мрежа. Предвид горното, за преминаването през този участък от пътната мрежа не е изпратена валидна тол - декларация, а така също и не е закупена предварително маршрутна карта. От подадената от законния представител на дружеството "ТРАНСПРЕС ГРИЙН" ЕООД декларация се установява, че на 02.08.2023 г. в 10:54 часа пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] се е управлявало от Н. П. Д..

С обжалваното решение районният съд е отменил електронния фиш, като е приел, че с разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

Посочил е също, че в конкретния случай не е съобразена разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Въз основа на този анализ е направил изводи, които настоящият състав споделя. В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП /редакция към датата на извършване на нарушението/ законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. При визираната правна уредба е дължим извод, че издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя следва да бъде отменен само на това основание. В подкрепа на горния извод, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидено да се издава ЕФ за нарушение по 179, ал. 3а ЗДвП, е и новата редакция на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП /обн. ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г./, в която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Следователно към датата на извършване на нарушението – 2. 08. 2023 г. не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение поради липса на изрична норма. При липсата на изрична законова разпоредба към 2. 08. 2023 г. за нарушение по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, се изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, касаторът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

Съгласно чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/, минималното съдържание на заявлението за област на ЕУЕПТ, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередността. Не може да се приеме, че цитираната разпоредба на Регламента е изпълнена с включването в текста на ЕФ на указания, че последният ще бъде анулиран при заплащане на компенсаторна такса, за чиито размер не е налице информация в ЕФ, доколкото е съизмерима с дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Отделно от това наложеното наказание е непропорционално и тежестта на извършеното нарушение. Съгласно чл. 12 от ЗАНН административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Налагането на административно наказание не следва да бъде самоцел на държавата, а трябва да е в съответствие с тежестта на извършеното административно нарушение. В този смисъл предвиденото в чл. 179, ал. 3б от ЗДвП наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62 поради нарушение на изискването за пропорционалност. При нетранспониране в срок на директива или при неправилното ѝ транспониране се поражда директен ефект, който позволява непосредствено приложение на съответните текстове на директивата.

В конкретния случай следва да бъде съобразено и Решение от 21. 11. 2024 г. по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Поради това оспорваният съдебен акт е правилен и следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд - София град, III касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5046/18. 11. 2024 г. по НАХД № 12472/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 94 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: